ტფილისის

ჯ ე დ ა ქ ც ი ა :
ტფილისს, შარლეონის ქუჩა, № 13.
ზედა: მოიწერნი გაზეთის დასაწყებად მაჰმადიანეს რუბლებისას ფილის 10 საათიდან 3 საათამდე და საღამოს 6—7 საათამდე და ყუთა-ადრესზე გამოგზავნის ადგილების წერილი მაღალი.
საჯაროებისა წერილი მაღალი.
საჯაროებისა წერილი მაღალი.
მაჰმადიანი მოლაპარაკება რედაქტორთან შეიძლება თვითონ.
ტელეფონი № 363.

ყოველდღიური სახალხო გაზეთი

ბ ა ჯ ე თ ი ს ფ ა ს ი
ერთის წლით 6 მან., ნახევარი წლით 4 მან., თითო ნომერი 3 კაპეიკი
ფასი განცხადების ხაზეულებრივი ცხრილით პირველ გვერდზე 10 კაპ. მეორეზე 5 კაპ.
ფ ო ხ ე
Редакція
„Дешевъ Пурцели"
Типлисъ, Фрейлинская №12
Телефонъ № 363.

მეფე ერეკლეს პანთეონის გაზე
გაზეთი „ცნობის ფურცელი" ქალაქი სამშაბათს, 24 თებერვალს.

ტფილისის გუბერნიის თავადაზნაურთა წინამძღოლის თანმდებობის აღსრულებელად ამით აცნობებს საზოგადოებას, რომ ქალაქში, 22 თებერვალს, განსვენებულის
საძართველოს
მეფის ერეკლე II-ის
დაბრძანების დღეს ეკლესიაში იქნება წირვა და პანაშვიდი მეფეთა ტაძარში. წირვა დაიწყება დილის 10 საათზე.
(3—3)

მეფე ერეკლეს ფონდისათვის
დღეს მესამეს
ქართველ ქალთა თეატრში
გაიმართება
ბუფეტი

„იოსებ ფრაჟეს" ფაბრიკა
ამით ატყობინებს ქალაქის საზოგადოებას, რომ ფაბრიკა ფრაჟეს ნაწარმოები ნივთები ყველა ნივთებზე უკეთესია და ამიტომ ფაბრიკა ფრაჟეს ნაწარმოები ნივთები ყველა ნივთებზე უკეთესია და ამიტომ

ნილი იქნება იქვე ტაძრის შესავალში მეფე ერეკლეს რამოდენიც სურათები დიდის ზომისა და ზოგი ფერადი წყლებით დახატული. აქვე იქნება გამოყენული დიდებული მეფე ერეკლის თავი, რომელიც ამ ტიპად თავად-აზნაურთა დებუტატების კრებაში ინახება და რომელიც შემსრულია ქართველ თავად-აზნაურობას ქნარი მარიათნსკისამ, ორ-ფელიანის ასულმა.

სწორედ მოსაწონია ბატონ როინაშვილის განზრახვა, რომ ამ დღეს უველა ქართველმა იხილოს მეფე ერეკლეს ხშირ-ხშირი სურათები და მისი თოფიც.

*** **მეფე ერეკლეს ფიანდა და ჭაბუკი „ჭუკუტა“.** სიამოვნებით აღვნიშნავთ ფერადე ერის სიუტკოვით განპრახვას, რომელიც ამ ზაფხულს ქალაქ ქუთაისელ ქალებს.

ამ განზრახვით ხელმძღვანელობენ ქალბატონები: ანეტა ნიკოლაის ასული ორბელიანი, ანა გიორგის ასული ორბელიანი, ეკატერინე ალექსანდრეს ასული ორბელიანი, ნინო ალექსანდრეს ასული ორბელიანი, ანა

ძლო მეორე ოთახში ფერ უმაღ-
ლოთ ირთობოდა, რომ ლომაზი გამო-
ენახე და მხარი დაეჯშენო ჩემს
ფიქიმიზმის, ფილიმიზმის გეგონე-
დამსწრეთაგან ცრიელი ბალიშ
იყოდა და ცვლილ გამეტებულნი ისმ
შიელოდნენ. ოთახში სინუმე იყო.
ჩენი ფილიმიზმიც უფლიმიტეტეთ
თაყის პირ და პირ სალოგინე
შეხედ მისკენებული და ამბისაც
უხარისთან ძმის ჩუმათ ყოფნა და
ამბობდნენ: „ეს არის, გვიშვილა,
სამშე გავთათვეთ“. ამ დროს იმ და-
წყვეტილის კატა სიიდამაც შემოვი-
და და ჯალის ცეკი მაღლი შესახტო-
მათ, მაგრამ ჩენი სასიძოს ფილი-
მონის საუბედუროდ, კატა მაღლა
ვერაფერ შეხტა და უკანვე ძირს ჩა-
შოვარდა. ეს რომ ჩენებმა ითხილეს
და დაიინახა, წამოიძახეს: „თუ თქვი
ნაც, შენთა ფილიმონსა, სულელი-
ა, თუ არა და დემიტრიანა კატამ
თავ პირი და ჯვ არასი.“ ეს სიტყვა
თუ არა, სად არის ხილული მეზობ-
ლებისა და სიოცხეთი ფილიმონის
შეეხსა, საწყალმა საკვირო ინტერე-
სებს მაგრამ... ასე გამიჯერეთ, რომ
ქალის პატრონებმა ის დაითხოვეს
ჩენი ფილიმონი თავის ძმებით,
რომ პურიც კი ვერ ჭამეთ უკმეხათ;
წამოსულან მაშინათვე თვე დაღუ-
ნული და შერცხვენილი ფილი-
მონის შხრით ჩენი სამთავე ძმები.
დესპანებსაც ძალიან წყენია, თურმე,
ამ ტყეს საქმის ხელიდან გამოცლა და იმედები ფერ უმარილის დაბარება ტყუილ-უბრალოთ.

ალექსი შენგელაია

ანეკდოტი. ჩხუბა ამბავი. ამ ერმან ცეი დარია და ერთი ცეირა რომ ძველებურად ჯარჩეში დამდგა-რიყო სულ დავიღუპებოდით. მაგრამ რა გამოიდგე? ქართველს არცა-რი კაი რამ უხარია, ქურო ოსების გადამეიდე, გაიძახოდა „სანდეი“. ქა-ხიანელი, რომელსაც ლაზათიანად გადაეკა და შეხარხარებული ისევ დუქნისკენ მიმავალისკენ ძანც და-მოცილი ხარივით.

— ეჰ, ჯანი გვეძლეს ჩემს ავი-ხმისებენებს, ერთი ლაზათანად ვი-მოვიბრძოლე! ცოდვა და, მითავიწყდა-ს ჩემი დარღი და ვეფხი, სიტყ-ქართველნი ჭეულ ხატებენ.

— ნუცა ბა გაუხაზე—წერის ხმით შეეკითხა მასთან ერთად მიმა-ვალი ლაქსა ოსი, რომელიც ცხრის ენის ცოდნეულიყო.

ლეკსა ოსი, რომელზედაც ლაპა-რაკი ჩამოვიდა „ანდლაკტის“ ოსთ შორის. სადაც და როდისღაც; რა-გორც თვით ამბობს „ნანაოკაიანთ“ ყოფილს ჩაფრაც და იქვე ურთო-კრულ სიტყვებით შეეხეზვებია ხა-გიერთ ჭეშ ორეი-ათწუნი, პოლოს, ჩაფრობის დროსაც კი, ხუმ ჭეშ-ტი „ანდლაკტობა“ დაიწყება და რომ ქერდი ნაბიჭვი ხმით ვეღარ დაუხ-ნია ციხიდან, რომლისთვისაც ხა-მართალის ვაჭაპურებს შიუსაჯეს და საციმბრისთვის განუზომელით, ლეკ-სას, „ხიტრობა“ უხარია, დაიწერია პარეულად წერილი, დაურეკინებია: „ეშენ ხიტრობა იმპირე ციხიდან გამოიპარეო“. ისის შეტყობა, გა-მოპარულა, მაგრამ სამართალს სად გაექცეოდა! უპოვიათ და გაუმოუთ. ბევრსა ცდილან გაპატიონ ოსი ვინ-დარიგებით გაიპარე ციხიდანო, მა-გრამ რაკი „ანდლაკტს“ უთქვამს უკვალოდ „ტკეცა და ბოლში ნირო“ თქვიო ის მაინც არ გატეხილა.

მისი კი ცალობა, რაც ციხეშიც ციხიდან გამოპარვის დროს და რა-ზედაც იყო დაპატიმრებული ციხეში პირველივეს ეშმა ბარიქეის დროს, მაინც დამტკიცდა: იგი ისა-რაცვდა წერილ ფუსს, სოფლიდან სო-ფელში, მაზრიდან მაზრაში დაიარ-ებოდა. ჭათამმეგობრეში სამარცხე-ნო ხელობით მოიპარა ძროხა ხაწყალ-ლიანი ქვრივისაგან, რომელსაც ყანა-ვერად შეეძინებოდა, შეეტკივნა ხა-ხლის კარები. ქართველებმა შეუპა-რეს ბუნი; შეცდა სახამრთლოდ სა-ქმე. ციხიდან გამოპარვაც ზედ ხაც-ბედ დაჭრით და ციმბრისაგან უკ-რაც თავი. იქ ქუჩეს ქერდულივეც-ვამხდა სული..

ქართველი, რომელზედაც ვთქვი ის პატიოსანი ქერიკი შეიძია, რო-მელსაც ოსმა ძროხა მოპპარა. ერ-თად ერთი ნაკლი, სხვა სრულიად უმნიშვნელო ნაკლთან, თუ არ ვა-გაშლითან ნაკლულევანების ალიშენ გახლავთ ღვინის მოყვარულობა, რომელიც დასვეტ განსაეჭვნო და მოსაკვირველი ამბავია. იგი, თუ შეიძლე თავის მოძ-ღვან ცამპანიის დეკანთ ჩახინჩოხის თაყვა.

მაგრამ ამ შემთხვევაში კი, რო-დესაც იგი „ანდლაკტ“ ლეკსის მხარ-დამხარ მისდევს, ტანადება, ტატუებს დუქნისკენ დიპლომატიურად იქცევ-და. ღვინო ხელში იღებს ქართველუ-რად სახრეები ჰაკილის.

— რა მაწუხებს... ან, შე მგელო შენა.— უთხრა ქართველმა ოსს:

— ის მაწუხებს, რომ ერთი კეი-რაა არ დამილევიხ; მოდი ჩვენდეი დუქანში, გამოვიცრაცუთ ქართველ-ურად. ორივენი შევიდნენ მიკიბ-ლის დუქანში. კარგა ხანს სხვს. ოსი ძლიერ დაინახო. ქართველი შეხარ-ხარდა. ეგ იყო მოიპარეკი სახრე, უნდოდა ბეკეი ეხურებინა ლეკსო-სათვის, მაგრამ თავი შეიმაღა და ჭანაცად, ღინჯად ჭამოდა სუფრა-დან და ყველა თვის ხახლიც ჭ. ცოტა ყანაზის შემდეგ შეღეჭნეთ ოსიც გამოვიდა დუქნიდან და შე-უდგა ქართველს ძველ ქუჩას, რომ-ლის მეორეკეთ ბოლოს ქალაქის ბაღი ხახლი. ბოლოს, იმ ბაღაც გაჩნ პირის უფსკრული, ზეტორიკი—შეირყა და პრეცვა მოსტრია პირ ხეზეზ.

ხოლო ქართველი მეორე დღესაც მოიყიდა დუქანში და ჰომეზეზში დრო გაატარა. წითელი ღვინით სულ ქერში ისროდა კუდს ის სიხარულით რომ წყდებოდა, ლოთობის შემდეგ, რომელშაც ვანძახან ხეი დარიის მა-ხაკლად ლოგინზედ ცოლი არ მა-მიკედლო დარბაზში რომპიეით ტა-ხტზედ გდები და ნაძინები, ფხმძინებე-ნამოუხტა მის ცოლს შეილი ეყოლა. მაგრამ, რომ გაუსწავლეს ლეკსა ოსის სიკვდილითო, რომელსაც ხრაშში ხული ამოსცოდა, ტირილი მოუვი-და. ხაფსე ჭიქა ღვინით აიღო, თავი გადაუკეკა პურჭიკეით ხაუკუნოდ გან-სვენება უსურვა. იმან ისევ თავისე-ბურად ჩაქეიფიანა, დამშვიდებული წვიდა ხახლის ეზო დუდუნით: დაი-ოლა ღვთის სამართალი.

მოამეე

ბურანის სავაჭრო-სამრეწველო გამგეობების „ფუძავალის“ ღლი-ური ანაბრები.

13 თებერვალს ქ. ოზურგეთის ქალაქის თეით მმართველობის დარ-ბაზში მოხდა წელიური კრება გუ-რიის საველრო ამხანაგობის „ფუა-მელიხის“. კრებას დაესწრო 406 წამყვანი წევრისაგან 88 წევრი პი-რადად და თითქმის იმდენივე იყო ეკიმლობითაც. კრება გაიხსნა სრულს შეიდის 11 საათზედ. ამხანაგობის გამგე კ. ჩ. თავაშილაძემ სთხოვა კრებას ალერძია თავმჯდომარე, სა-ზოგადოება უმეტესობამ ერთხმად სთხოვა თ. სიმ. დავ. ვეფხვაძეს, ხოლო უწერებსთ ნაწილი კი ასახე-ლებს ეკიმს ბ-ნ ივ. თოკანსაძეს. აჭა ოქ გთისმინა: „ყური— კანენი, მაგრამ თვე. ვეფხვაძემ არ იკისრა თავიც ყუთი და ისე იწერა მიცემი ურყევება თავმჯდომარეობა. ამისაგან. ის: ბრძანა ბოძპარი. ერ-თად ერთი ნაკლი, სხვა სრულიად უმნიშვნელო ნაკლთან, თუ არ ვა-გაშლითან ნაკლულევანების ალიშენ გახლავთ ღვინის მოყვარულობა, რომელიც დასვეტ განსაეჭვნო და მოსაკვირველი ამბავია. იგი, თუ შეიძლე თავის მო-ძღვან ცამპანიის დეკანთ ჩახინჩოხის თაყვა.

მაგრამ ამ შემთხვევაში კი, რო-დესაც იგი „ანდლაკტ“ ლეკსის მხარ-დამხარ მისდევს, ტანადება, ტატუებს დუქნისკენ დიპლომატიურად იქცევ-და. ღვინო ხელში იღებს ქართველუ-რად სახრეები ჰაკილის.

— რა მაწუხებს... ან, შე მგელო შენა.— უთხრა ქართველმა ოსს:

— ის მაწუხებს, რომ ერთი კეი-რაა არ დამილევიხ; მოდი ჩვენდეი დუქანში, გამოვიცრაცუთ ქართველ-ურად. ორივენი შევიდნენ მიკიბ-ლის დუქანში. კარგა ხანს სხვს. ოსი ძლიერ დაინახო. ქართველი შეხარ-ხარდა. ეგ იყო მოიპარეკი სახრე, უნდოდა ბეკეი ეხურებინა ლეკსო-სათვის, მაგრამ თავი შეიმაღა და ჭანაცად, ღინჯად ჭამოდა სუფრა-დან და ყველა თვის ხახლიც ჭ. ცოტა ყანაზის შემდეგ შეღეჭნეთ ოსიც გამოვიდა დუქნიდან და შე-უდგა ქართველს ძველ ქუჩას, რომ-ლის მეორეკეთ ბოლოს ქალაქის ბაღი ხახლი. ბოლოს, იმ ბაღაც გაჩნ პირის უფსკრული, ზეტორიკი—შეირყა და პრეცვა მოსტრია პირ ხეზეზ.

ხოლო ქართველი მეორე დღესაც მოიყიდა დუქანში და ჰომეზეზში დრო გაატარა. წითელი ღვინით სულ ქერში ისროდა კუდს ის სიხარულით რომ წყდებოდა, ლოთობის შემდეგ, რომელშაც ვანძახან ხეი დარიის მა-ხაკლად ლოგინზედ ცოლი არ მა-მიკედლო დარბაზში რომპიეით ტა-ხტზედ გდები და ნაძინები, ფხმძინებე-ნამოუხტა მის ცოლს შეილი ეყოლა. მაგრამ, რომ გაუსწავლეს ლეკსა ოსის სიკვდილითო, რომელსაც ხრაშში ხული ამოსცოდა, ტირილი მოუვი-და. ხაფსე ჭიქა ღვინით აიღო, თავი გადაუკეკა პურჭიკეით ხაუკუნოდ გან-სვენება უსურვა. იმან ისევ თავისე-ბურად ჩაქეიფიანა, დამშვიდებული წვიდა ხახლის ეზო დუდუნით: დაი-ოლა ღვთის სამართალი.

მოამეე

ლიტერატურული ახალი ამბები

— სამწერალი „წერა-კითხვის გამა-ცნობიერებელი საზოგადოების“. ოზურ-გეთში თვითს თხზულებისა ცნობას ბ-ნს გ. კონდოლელს ქ. ზ. ჭ.-ე. ბ. სახოგადოებისათვის შეუწირავს. „ვეფხ“ პატარა წიგნაკია, სულ 16 გვ. და ერთი შაური ღირს. საკი-რისად კარგი ლექსით არის დაწერი-ლი, მეტადრე თუ იმასაც მივიდეთ-ბით, რომ ავტორი პირ-ველად უნდა გამოცდილიყო სალიტე-

რატორო ახპარებზე და, მაშასადამე დიდი გამოცდილება არ უნდა ჰქონდეს. წიგნიკის შინაარსის არ მოგვაწვინო, რადგან, იმედია, ზოგის ახალ დაბეჭდილს და თითონვე გაეცნობს კონსიერციის პოემის, რომელსაც დღეთ-ახლის ზეს ვერას დაუწერებს მეთხუთმეტე. ჩვენი ხმა ბოლო შრომის წელძღილს, დაუღალავ შრომას, რომლის ულელის ქვეშ ეკ ელოდეს ყოველ ნელნაო... იტოროი სხვა ახლობა ამის.

→ სახელოვნო წასაკითხავთანაო სკოდას. ბ-ნს გ. წინამებრეთველს, ოლქის სასამართლოს წე რად ყოფილს, განუწყვეტელ ცდილ წიგნად დაბეჭდვა დერბენტურის პოემისა „მხედარიანი". ეს პოემა ბ. წინამებრეთველმა ამ ორიოდე თრმაც ქვეხის წლის წინად ხოთრგნა და „ცისკრაში" დაბეჭდა, თუ არ ვეცდები სამს ნოემბერი. იტოროს განუწყვეტელს თარგნაში არიერთი წუხილ ლოს და იქვე დაბეჭდილს ცდილ წიგნად, როგორც ვხედავთ, ყოფილა დაბეჭდილი. მთარგნელი თანთან კისრულობს ყოველგვარ ბარკალს და შემოსვლი წიგნისაკენ უკვე შეუწერიგს წინამებრეთველი ცნობის ყოლისთვის.

→ დრეფუსის საქმე. ბ-ნს გრ. — ძეს გაეწუხებინა დაწერილებით ამუშა დრეფუსის საქმისა, რომელ საც ტრტვინის და ამ ბოლო დროს ზოლს ხმები მოჰყვ. სჯერო მაგრად უკვე ხელი აქვს და დაწერილებით აცნობებს ქორველ მეთხელს ამ საქმის ყოველ ვითარებას. სტატია „თოთბეში" დაიბეჭდება.

→ ახალგაზ ხ დოხტური. ცნობილებით დაიბეჭდება ჭნის ბინის ეოფილი „ინტერნი ან დოხტური", რომელიც სწორედ რომ ცოტაოდ ხერთებს წარმოადგენს დღევანდელ ექსტერნახნია ცხოვრებიდან.

→ პატრას ახსნება. პატრონ-ბურგში მესამე გამოცემად იბეჭდება გერმანელ პოტტის ახსნებანი: ომი ქვეყანაში. წერილ-წერილი მოთხრობები, დედენდები და პოეტიკები. ტომი პირველი. უკვეულს დროთაებ ერმოლოვის დროშე". წიგნი ნ ნნს ვვ. ნ ხელის-მოწერით ვქვი მანეთი ღირს.

→ ახს ხმის ხელოვნების გრაფის ლ. ტოლსტოის უკანასკნელი თხზულება „ო ახის ხელოვნებაზ" მოსკოვში ცალკე წიგნად დაუბეჭდავთ და სულ თავად, სამ შაურად, ჯერ ღირან.

მაგალ

ᲒᲣᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲙᲚᲔ ᲜᲐᲠᲙᲕᲔᲕᲘ

ნვენი ბავშვები, სადაც ხანს ვატარებ ჭალს ხოლმე მოვხედ, მაგალ ად მაწყალის ტახტიხედ მიწე, ად მაღ ქვაბის, დაკალ კოკალ ად გაკეთებულ ნუხანის ეე ბანაკე ხიხის ნაკეთებ თოკად შეკეთებული. ასაც ჩვენგან ხანმოკლეც და ძვირად ფასობის ხა ბანაკ ღობის ქვაბით ადვილად ვაკანონ ად ეი ბანაკ თუ ეი ნაკანონებ მეტ რაღაც მანეთ-ნ ად თავი დაიხეს.

ooooo.

Объявленія.

Открытая подписка

на изданіе подъ названіемъ

„ИСТОРІЯ РОССІИ",

имѣющее выйти въ 24-томахъ, изъ коихъ въ составѣ первыхъ 12-ти войдетъ подлежащая (безъ примѣчаній) „Исторія Государства Россійскаго" И. М. Карамзина, остальные же 12 томовъ будутъ служить этому труду продолженіемъ.

Появленіе новаго, предпринятаго нами нынѣ, изданія „Исторіи Государства Россійскаго" Карамзина не нуждается, по нашему мнѣнію, въ какомъ либо оправданіи. Достоинства, которыми отличается это замѣчательное сочиненіе, говорятъ сами за себя, и громкая, вполнѣ заслуженная имъ извѣстность даетъ ему право на самое широкое распространеніе.

Другое дѣло—исторія позднѣйшая нашего изданія, имѣющая цѣлью изложеніе дальнѣйшихъ событій русской исторіи почти до нашихъ дней и потому представляющая собою какъ бы продолженіе названнаго труда Карамзина. Считаемъ необходимымъ, однако, оговориться, что, разумѣется, связь между этими двумя частями нашего изданія можетъ быть только внѣшняя, такъ какъ для продолженія, въ буквальномъ смыслѣ, сочиненія знаменитаго историка надо быть вторымъ Карамзинымъ. Предлагая же публикѣ два названныхъ труда, какъ нѣчто цѣлое, мы руководились слѣдующими соображеніями. Какъ извѣстно, Карамзинъ не окончилъ, къ сожалѣнію, своей «Исторіи Государства Россійскаго"—доведенная имъ до послѣднихъ лѣтъ минувшаго столѣтія, она обрывается, такъ сказать, на полусловѣ. Такимъ образомъ, наиболѣе интересный періодъ русской исторіи, именно XVII, XVIII и XIX столѣтія, остался маловѣдомымъ большинству читающей публикѣ, и обыкновенно Карамзинскій трудъ, который содержалъ бы полудюжину изложеніе событій этихъ трехъ вѣковъ, въ русской литературѣ доднѣ не имѣется, если не считать таковыми школьные учебники и университетскіе курсы исторіи, преслѣдующіе свои спеціальныя задачи. Что касается сочиненій извѣстныхъ позднѣйшихъ историковъ (напр., Соловьева, Костомарова и друг.), въ которыхъ изложена значительная часть указанныхъ событій, то они, при всѣхъ своихъ весьма крупныхъ достоинствахъ, представляются, однако, малодоступными читающей массѣ—одни по своему ученому изложенію, другіе по своей высокой цѣнѣ и т. п. Наконецъ, историческія монографіи, и также историческіе романы и повѣсти нельзя также принимать во вниманіе, какъ совершенно непригодные для вышеупомянутой цѣли.

Между тѣмъ потребность въ знаніи нашего историческаго за послѣдніе вѣка развитія все болѣе и болѣе усиливается, и потому распространеніе такого знанія путемъ популярнаго изложенія этого развитія слѣдуетъ признать весьма желательнымъ.

Идя на встрѣчу этой потребности, мы и намѣрены дать въ послѣднихъ 12-ти томахъ нашего изданія обстоятельный обзоръ всѣхъ событій, имѣвшихъ мѣсто въ жизни Россіи въ періодъ отъ смутнаго времени до восшествія на престолъ Императора Александра III, въ такомъ общепонятномъ изложеніи, основанномъ на общирной цѣнной литературѣ, которою располагаетъ нашей русская историографія. При этомъ мы считаемъ нашею обязательностью и по его крайне невысокой цѣнѣ. Каждый томъ будетъ заключать въ себѣ 15 печ. листъ. формата in 8°, всѣ же 24 тома составятъ до 400 печ. листъ. или болѣе 6,000 страницъ.

Подписная цѣна: безъ доставки **4 р. 50 к.**, съ доставкою и пересылкою **6 р.**—Допускается разсрочка: при подпискѣ—2 р.—по полученіи 6-го тома—2 р. и по полученіи 12-го тома 2 р.—Но выходѣ 8-го тома подписная цѣна будетъ повышена.

Изданіе изъ-за печати первые 4 тома и высылается подписчикамъ немедленно; слѣдующіе печатаются и будутъ высылаться по мѣрѣ выхода.

Пріемъ подписки производится въ конторѣ изданія (С.-Петербургъ, Литейный проспектъ, д. 33, кв. 13) ежедневно отъ 10 до 4 час. дня.

(12—12) Издатель В. Максимовъ.

Открыта подписка на 1898 годъ

(второй годъ изданія)

на еженедѣльный иллюстрированный журналъ

„ТЕАТРЪ и ИСКУССТВО"

Въ 1897 году помѣщены были въ журналѣ произведенія слѣдующихъ лицъ: Аксѣнова В. Г., Александрова П. А., Амфитеатрова А. В., Арбенина Н. Ф., Бастунова Э. Д., Бентовина В. И., Гейкена Е. Г., Гильчика П. П., Дальматова В. И., Дайнова А. И., Карпова М. П., Карнова Е. П., Кларожевскаго И. М., Колдовича М. М., Кравченко Н. И., Кугеля А. Р., Лесскаго Ал. Н., Немировича-Данченко Вл. И., Плещеева А. А., Потапенко И. Н., Преображенскаго В. П., проф. Сакетти Л. А., Тихонова В. А., Федорова М. П., Фуги С. Г., Южнаго М. Г., Яснинскаго І. І. и др.

Кромѣ названныхъ лицъ обѣщано сотрудничество:

Вейнберга П. И., Голицына кн. Д. П. (Муравлина), Немировича-Данченко Вас. И., Сафонова С. А., проф. Соловьева Н. Ф. и нѣк. др.

Статьи по общественнымъ вопросамъ и теоріи искусства, театра и литературы. Фельетоны, Критическіе этюды. Бенефисныя замѣтки. Обширная корреспонденція.

Свыше 500 иллюстрацій, портретовъ, нотныхъ приложеній и т. п.

За годъ изящный томъ изъ хорошей бумаги

Свыше 1000 страницъ и сверхъ того

не менѣе 15 пьесъ, отдѣльными приложеніями, стоющихъ 20—25 р.

Въ 1897 г. даны, между прочимъ слѣдующія пьесы, имѣвшія шумный успѣхъ: „Трильби", „Катастрофа", „Наканунѣ", „Водоворотъ", „Взобленная", „Вѣра Иртеньева", „Трудовой день", „Волшебная сказка" и другіе.

Изданіе особенно рекомендуетъ любительскимъ кружкамъ, библіотекамъ, общественнымъ собраніямъ, клубамъ и кабинетамъ для чтенія.

Подписная цѣна за годъ съ доставкою **6 р.**

„ „ „ подгода „ **4 р.**

Допускается разсрочка при подпискѣ 2 р. и по 2 р. 1-го Марта и 1-го іюня.

Адресъ редакціи и конторы: *С.-Петербургъ, Моховая, 45.*

Редакторъ А. Р. Кугель. Издательница З. В. Тиновеева (Холмская).

(8—8)

Дозволено цензурою. Тифлисъ, 21-го Февраля, 1898 г. სტამბა ქ. ი. ხელაძისა, დოლის-ქუჩაზედ ს., № 28 რედაქტორ-გამომცემელი ᲐᲚᲔᲥ. ᲛᲔᲚᲘᲥᲘᲨᲕᲘᲚᲘ